

σινεμάς

σινεμάς, ο, ουσ., πλ. **σινεμάδες, οι**, κ. **σινεμά, το**, άκλ. ουσ. [<γαλλ. cinema(tographe) <ελλ. κίνημα + γράφω]. **1.** ο κινηματογράφος: «τώρα με την τηλεόραση το σινεμά περνάει μεγάλη κρίση». **2.** (στη γλώσσα του στρατού) το πειθαρχείο: «έμεινε πέντε μέρες στο σινεμά, γιατί έβρισε έναν ανώτερό του». Από την εικόνα του πειθαρχείου που είναι σκοτεινό, όπως και η αίθουσα του κινηματογράφου, όταν προβάλλεται το έργο·

- *αυτά δε γίνονται ούτε στο σινεμά!* έκφραση θαυμασμού, ιδίως έκπληξης, για κάτι απίθανο ή παράδοξο που συμβαίνει: «όπως πήγαινε με τ' αυτοκίνητό του στην Αθήνα, τράκαρε μετωπικά μ' ένα φορτηγό και δεν έπαθε ούτε γρατσουνιά ο κωλόφαρδος. -Αυτά δε γίνονται ούτε στο σινεμά!». Από το ότι πολλές φορές στα κινηματογραφικά έργα συμβαίνουν απίθανα και παράδοξα πράγματα. Συνών. *αυτά δε γίνονται ούτε στα έργα! / αυτά δε γίνονται ούτε στις ταινίες! / αυτά δε γίνονται ούτε στον κινηματογράφο(!)*·

- *έχει σινεμά*, λέγεται για μέρος, για τοποθεσία, από όπου μπορεί να κάνει κανείς ερωτικό μπανιστήρι, καθώς και αυτό το ίδιο το μπανιστήρι: «έχω βρει ένα μέρος που έχει καλό σινεμά». Από την εικόνα του ατόμου που πηγαίνει στον κινηματογράφο και παρακολουθεί το έργο.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας